

Přátelství

Jednoho krásného dne , jsem se posadila na střechu našeho domu,kde mě nikdo nerušil. Snad jen ptáci. Přemýšlela jsem, nad tématem této soutěže:**Moje soukromí.Nedívat se, nešťourat!**

Mé rozhodnutí padlo na přátelství. Mé přátelství.Mám kamarádku, s kterou se znám už čtyři roky.

Čtyři roky je poměrně dlouhá doba.

Myslím , že když se někdo zná tak dlouho,„jen tak někoho si do svého přátelství nepustí.

S Míšou , jak se kamarádka jmenuje se známe „jak své boty“.

Víme o našich dobrých i špatných stránkách.Víme jak asi ta druhá bude na něco reagovat.

Známe své koníčky ,svůj styl oblékání, své oblíbené a neoblíbené předměty i své starosti a problémy.

Někdy zažijeme i spoustu legrace,když jedna druhé chce něco říct a ta už to dopředu ví.

Strávili jsme spolu už spoustu dní mimo domov a užily si hodně srandy i dobrodružství.

Občas se i pohádáme (to ke správnému kamarádství přece patří),ale druhý den ve škole děláme jakoby nic.

Už se prostě nedokážeme rozkamarádit.Myslím , že by jedna za druhou dala ruku do ohně.

Nedávno jsem se Míši ptala,jak jsme se my dvě skamarádily.

Míša s námi nechodila od první třídy,ale přestoupila až ve třetí.

Ona odpověděla , že jsem se jí při něčem zastala.To mi zalichotilo.

I když nás dělí pár kilometrů,máme se moc rády.

Až dochodíme základní školu a rozejdeme se do úplně jiných škol,těžko se mi bude hledat taková kamarádka.

Taková , která se mi „zakořenila“ v mém soukromí jako Míša.